

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Ndc/7/2018
Identifikačné číslo spisu: 7113200680
Dátum vydania rozhodnutia: 26.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Janka Cisárová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7113200680.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne K. bývajúcej v J., zastúpenej JUDr. Jurajom Birošom, advokátom so sídlom v Košiciach, Rázusova 1, proti žalovanému X., bývajúcemu v Q., zastúpenému JUDr. Alenou Zadákovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Kováčska 32, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 41 C 17/2013, takto

rozhodol:

Návrhu žalovaného na prikázanie sporu vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 41 C 17/2013 Okresnému súdu Prešov n e v y h o v u j e.

Odôvodnenie

1. V konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalovaný navrhol, aby súd v zmysle ustanovenia § 39 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prikázal spor (vec) z dôvodu vhodnosti na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Prešov. Žalovaný ako dôvod na prikázanie veci uviedol, že fakticky žije v Q., okres N.. Tiež uviedol, že jeho súčasný zdravotný stav mu neumožňuje cestovať, čo preukázal lekársnym potvrdením.

2. Žalobkyňa možnosť vyjadriť sa k návrhu na prikázanie veci nevyužila.

3. Podľa § 39 ods. 2 CSP, na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštancie aj z dôvodu vhodnosti.

4. Podľa § 39 ods. 3 CSP, o prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa má spor prikázať.

5. Predpokladom prikázania veci z dôvodu vhodnosti podľa ustanovenia § 39 ods. 2 CSP je existencia okolností, ktoré umožňujú hospodárnejšie a rýchlejšie prejednanie veci. Nemožno pritom opomenúť, že miestna príslušnosť súdu, ktorý má vec prejednať, je základnou zásadou a prípadná delegácia príslušnosti inému súdu je len výnimkou z tejto zásady, ktorú treba - ako výnimku - vykladať reštriktívne. Ak by totiž príslušný súd prikázal vec inému súdu podľa § 39 ods. 2 CSP, hoci by tu pre takéto rozhodnutie neboli podmienky, porušil by tým ústavne zaručenú

zásadu, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi a že príslušnosť súdu ustanoví zákon (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky).

6. Návrh žalovaného je s ohľadom na štádium, v ktorom sa konanie nachádza (konanie začalo na súde 11. januára 2013 a bola vykonaná podstatná časť dokazovania), neúčelný. Zhoršený zdravotný stav žalovaného bol tvrdý už v októbri 2015 (č. l. 128 spisu), žalovaný mal teda dostatok času (takmer dva roky) na túto skutočnosť reagovať. Je však potrebné uviesť, že ani nepriaznivý zdravotný stav nie je bez ďalšieho dôvodom na vyhovieť návrhu na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti; musia byť splnené i ostatné vyššie uvedené podmienky. Ani samotná skutočnosť, že žalovaný býva mimo obvodu Okresného súdu Košice I takýto dôvod nezakladá. V tejto súvislosti dáva najvyšší súd zároveň do pozornosti možnosť uplatnenia inštitútu dožiadania upraveného v § 104 CSP.

7. Vzhľadom k uvedenému dospel najvyšší súd k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 CSP; návrhu preto nevyhovel.

8. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.